

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΕΛΛΑΔΑ...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

1. Τα τελευταία χρόνια ήταν για όλους διαφορετικά...
2. Μια πανδημία εμφανίστηκε, πόλεμοι σε ξένα εδάφη ξέσπασαν και η οικονομική κρίση ακόμη μας απειλεί!
3. Μοιάζει σαν να ζυπνήσαμε σε ένα νέο κόσμο, γενικώς!
4. Όλοι πλέον αναρωτιούνται τι έφταιξε και έγινε ο κόσμος μας έτσι.
5. Σπουδαίοι οικονομολόγοι, πολιτικοί και δημοσιογράφοι ζοδεύουν ατέλειωτες ώρες συζητήσεων και αναλύσεων των αιτιών που οδήγησαν την κοινωνία μας σε αδιέξοδο τη στιγμή που επιστημονικά και τεχνολογικά βρισκόμαστε στο αποκορύφωμα της εξέλιξής μας.
6. Είμαστε όλοι σε σύγχυση γενικώς!
7. Συνήθως όλοι καταλήγουν όπως κι εμείς στο ίδιο συμπέρασμα. Για όλα φταίει ο Άλλος!
8. Ποιος είναι ο Άλλος; Να σας πω. Ο Άλλος είναι κάποιος που δεν είναι Εγώ!
9. Πάλι δεν καταλάβατε; Να σας εξηγήσω. Αν είσαι άντρας, ο Άλλος είναι γυναίκα. Αν είσαι Έλληνας, ο Άλλος είναι αλλοδαπός. Αν είσαι Ολυμπιακός, ο Άλλος είναι Παναθηναϊκός. Αν είσαι δεξιός, ο άλλος είναι αριστερός.
10. Κατάλαβατε τώρα; Σε κάθε περίπτωση λοιπόν, αυτός που μας φταίει είναι ο Άλλος! Ποτέ Εμείς!
11. Φέτος, λοιπόν, αποφασίσαμε να αφιερώσουμε τη γιορτή μας σ' αυτόν τον Άλλο!
12. Θα τον ακολουθήσουμε στο σπίτι του, στην παρέα του, στο κόμμα που ψηφίζει, στο τηλεοπτικό πρόγραμμα που παρακολουθεί, στο γήπεδο όπου παίζει η ομάδα του, στο χώρο εργασίας του.
13. Επιτέλους, θα δούμε μπροστά μας τον άνθρωπο που φταίει για όλα τα κακά που μας έχουν βρει! Εμείς τον έχουμε ήδη γνωρίσει και τώρα θα τον συστήσουμε και σε εσάς!

Καλή διασκέδαση!

Αγώνας ποδοσφαίρου

Τραγούδι: Αρχίζει το ματς (α' στροφή)

Εκφωνητής: - Τη μπάλα παίρνει ο Πιλάτης , κάνει πάσα στον Μπινιάκου, κόβει ο Σίμωσης και γκοοοοολ!!!!

(ακούγονται σφυρίγματα, γιουχαΐσματα, πέφτουν στο γήπεδο χαρτιά)

Κοινό 1: - Γκολ! Γκολ!

Κοινό 2: - Φάουλ! Φάουλ! (ο Μπινιάκου κυλιέται κάτω και παριστάνει πως πονάει τρομερά)

Θεατής 4: - Το κλάδεψε το παλικάρι!

Κοινό 2: - Οουουου!!!!

Θεατής 1: - Βαράτε το διαιτητή!

Φύλαθλος 1: - Σηκωτός θα βγεις από δω μέσα ρε!

Κοινό 1: - Γκολ! Γκολ!

Θεατής 2: -! Θα κλάψουν μανούλες σήμερα!

Θεατής 3: - Γκολ! Γκολ!

Κοινό 2: Φάουλ! Φάουλ!

Κοινό 1: -

Κοινό 2: -

Θεατής 1: - Πουλημένε διαιτητή, θα πεθάνεις!

(πλακώνονται στο ζύλο. Ο πεσμένος παίκτης που ως τώρα έκανε τον πληγωμένο, φεύγει τρέχοντας μαζί με τους άλλους.)

Τραγούδι: Αρχίζει το ματς (β' στροφή)

Φύλαθλος 1: - Ααχ! Το φχαριστήθηκα! Δε λέω, έφαγα κι εγώ μερικές, αλλά τον άλλο τον είδες; Εντατική τον έστειλα!

Φύλαθλος 2: - Καλά τους κάναμε! Γεια στα χέρια μας! Πάντως ωραίος αγώνας ε;

Φύλαθλος 1: - Όνειρο! Ρε έχουμε ομαδάρα, όχι αστεία! Αλλά κι ο διαιτητής, καλό παλικάρι! Χαλάλι τα ευρά που πήρε!

Φύλαθλος 2: - Χαλάλι! Χαλάλι!

Φύλαθλος 1: - Καλά μιλάμε, είμαι σε μεγάλη φόρμα! Πάμε να συνεχίσουμε το γλέντι;

Φύλαθλος 3: - Πού; Στο κέντρο;

Φύλαθλος 1: - Όπου θες φιλαράκι! Βιτρίνες έχει παντού! Όλα τα τζάμια τον ίδιο θόρυβο κάνουν όταν σπάνε!

(γελάνε)

Φίλαθλος 2: - Πω πω! Με έφτιαξες τώρα!

Φίλαθλος 3: - Ε ρε γλέντια! Καλά ε, το λατρεύω το ποδόσφαιρο!

Φίλαθλος 2: - Α όλα κι όλα! Τέτοια συγκίνηση και πάθος δεν το βρίσκεις πουθενά!

Φίλαθλος 1: - Καλά το λένε ότι ο αθλητισμός εξυψώνει τον άνθρωπο!

Φίλαθλος 2: - Ναι ναι! Τι τον κάνει τον άνθρωπο;

Φίλαθλος 1: - Έλα, άσε τα λόγια και πάμε!

(Φεύγουν αγκαλιασμένοι με αλυσίδες και ζύλα στα χέρια)

Εκφωνητής: - Με επεισόδια στο γήπεδο και τους γύρω δρόμους έληξε ο αγώνας Πρασιναϊκός ? Κοκκιναϊκός! Το σκορ ήταν 1 γκολ, 7 σπασμένα κεφάλια, 200 σπασμένα καθίσματα, 3 κομμένα αυτιά και μια ραγισμένη μύτη!

(ξεφυσάει) ? Μάλλον πρέπει να αλλάξω επάγγελμα! Με τόση πείρα σαν αθλητικός ρεπόρτερ, δεν πάω για πολεμικός ανταποκριτής; Λιγότερη βία και αίμα θα βλέπω! Να σου πω!

Αφηγητής: *Πώς σας φάνηκε ο αγώνας μας; Τον είδατε τον Άλλο που λέγαμε; Όλη τη ζημιά αυτός την έκανε! Τον αναγνωρίσατε; Ποιος λέτε να ήταν; Ο διαιτητής που πληρώθηκε να κάνει τα στραβά μάτια; Οι φίλαθλοι που φανατίζονται ενώ ξέρουν πως απλά είναι ένα παιχνίδι; Οι παίκτες που εκτός από ποδόσφαιρο παίζουν και θέατρο; Τι έγινε; Δεν μπορείτε να αποφασίσετε; Δεν πειράζει! Νομίζω πήρατε το πρώτο μήνυμα! Ετοιμαστείτε για το επόμενο! Πάμε παιδιά!*

Τραγούδι: Ελλάς

Πολιτική

Ψηφοφόροι: Λα ΚΕ ΒΕ! Λα ΚΕ ΒΕ

Τραγούδι: Σαν τον Καραγκιόζη

Πρόεδρος: - Ελληνικέ λαέ!

Ψηφοφόρος 1: - (κοιτάζει γύρω του απορημένος) Πού είναι ο λαός; Δυο κι ο κούκος είμαστε!

- Κούκου!

Ψηφοφόρος 3: - (σηκώνει τους ώμους) Ξέρω εγώ; Δεν ξέρω και πολλά από πολιτική!

Ψηφοφόρος 2: - Σωπάστε να ακούσουμε τον αρχηγό!

Πρόεδρος: - Είναι απίστευτη η λαοθάλασσα που αντικρίζω εμπρός μου!

Ψηφοφόρος 1: - (Ξανακοιτάζει γύρω του. Σκουντά τον άλλο.) Ποια λαοθάλασσα λέει ρε;

Ψηφοφόρος 3: - (σηκώνει τους ώμους) Να σου πω την αλήθεια....Δεν ξέρω!

Ψηφοφόρος 2: - Πάψτε είπα! Λέει λαοθάλασσα « ποιητική αδειά »! Εμάς εννοεί!

Ψηφοφόρος 1: - Ααα!Πώς το είπες αυτό με την ποίηση;

(σηκώνει απειλητικά τη σημαία να τον χτυπήσει. Ο άλλος σωπαίνει.)

Πρόεδρος: - Η σημερινή μέρα θα μείνει στην Ιστορία! Το κόμμα μας, το Λαϊκό κόμμα Ελλήνων Βιομηχάνων και Εφοπλιστών, πιο δυνατό από ποτέ, θα κερδίσει επάξια τη νίκη σε αυτές τις εκλογές! Και θα νικήσει γιατί έχει πρόγραμμα, όραμα, ιδέες και φυσικά εμένα για αρχηγό!

Ψηφοφόροι : - Μπράβο! Ζήτω! Κούκου!

Πρόεδρος: - Την τετραετία που έρχεται και που εμείς θα κυβερνούμε, όλη η προσοχή και η αγωνία μας θα είναι για το λαό! Για τον εργάτη, τον αγρότη τον υπάλληλο, το συνταξιούχο!

Ψηφοφόροι: - Μπράβο! Ζήτω! Κούκου!

Ψηφοφόρος 1: - Για εμάς τους άνεργους δεν είπε τίποτα! Λες να μας αφήσει στην απ' έξω;

Ψηφοφόρος 2: - Τι λες βρε βλάκα; Αφού σου είπα! Ο πρόεδρος μου υποσχέθηκε προχθές πως αν του φέρουμε από 100 ψήφους θα μας διορίσει στο Δημόσιο! Με 200 ψήφους γινόμαστε διευθυντές! Μου το 'πε καθαρά!

Ψηφοφόρος 3: - Και με τους υπόλοιπους άνεργους τι θα γίνει;

Ψηφοφόρος 2- Ρε κοίτα εσύ να βουλευτείς και άσε τους άλλους! Ο καθένας κοιτάει την πάρτη του! Ακόμα να ξυπνήσεις;

Πρόεδρος: - Θα χτίσω δρόμους, γέφυρες, αεροδρόμια, σχολεία, (πίνει νερό) νοσοκομεία, ...δημόσια ουρητήρια ...

Ψηφοφόρος 2: - Μπράβο αρχηγέ!

Ψηφοφόροι 1,3 : - Μπράβο! Μπράβο!

Γραμματέας: - Κύριε Πρόεδρε, φτάνει! Μην υπόσχεστε τόσα πολλά!

Πρόεδρος: - Γιατί; Σάμπως θα τα κάνω; Άσε το λαό να ελπίζει! Η ελπίδα είναι τζάμπα!
- (προς τον κόσμο) Θα χτίσω επίσης γηροκομεία, πτωχοκομεία, ορφανοτροφεία, εκκλησίες, μοναστήρια

Ψηφοφόροι: - Μπράβο! Ζήτω! Κούκου!

Ψηφοφόρος 1: - Το μοναστήρι να ναι καλά! Θα μας χρειαστεί!

Γραμματέας: - Φτάνει αρχηγέ! Θα εκτεθούμε!

Πρόεδρος: - Ε ναι! Θα χτίσω λοιπόν και άλλα πολλά!

Ψηφοφόροι: - Μπράβο! Ζήτω! Κούκου!

Πρόεδρος: - Επίσης, θα τετραπλασιάσω τους μισθούς και θα πενταπλασιάσω τις συντάξεις!

Ψηφοφόροι: - Μπράβο! Ζήτω! (αγριοκοιτάζουν τον κούκο)

Γραμματέας: - Φτάνει κύριε Πρόεδρε! Αργούμε κι ο εφοπλιστής Τομάρης μας περιμένει!

Πρόεδρος: - Τώρα τώρα! Γι αυτό ελληνικό λαέ, ζητάμε την ψήφο σου! Για μια Ελλάδα νέα, ωραία και πλούσια! Εσύ θα δώσεις την ψήφο σου κι εμείς την ψυχή μας! Η νίκη είναι δική μας!

Ψηφοφόροι: - Μπράβο! Ζήτω!

(χειροκροτήματα, σφυρίγματα)

(Αποχώρηση πολιτικού)

Ψηφοφόρος 1: - Ωραίος λόγος! Το φχαριστήθηκα!

Ψηφοφόρος 3: - Κι εγώ! Νιώθω άλλος άνθρωπος! Νομίζω.

Ψηφοφόρος 2: - Τι λέτε, πάμε για ένα καφέ;

Ψηφοφόρος 1: - Αν κεράσεις! Δεν έχω ούτε σεντ!

Ψηφοφόρος 3: - Κι εγώ άφραγκος είμαι. Τα έδωσα όλα χθες για τη ΔΕΗ.

Ψηφοφόρος 2: - Άκυρος λοιπόν ο καφές. Ανάθεμα τη φτώχεια μας!

Ψηφοφόρος 1: - Δεν πειράζει! Θα πίνουμε όσους θέλουμε όταν γίνουμε διευθυντές!

Ψηφοφόρος 3: - Καλά! Προς το παρόν πάμε σπίτι μου να πιούμε ένα χαμομηλάκι! Το μάζεψα χθες από την αυλή.

Ψηφοφόρος 2: - Καλό και το χαμομηλάκι! Πολύ καλό! Φύγαμε!

Τραγούδι: Τελεβιζιόν

Αφηγητής: Πώς πάει; Αρχίζουμε να μπαίνουμε στο νόημα; Αρχίζουμε να βλέπουμε πιο καθαρά τον Άλλο που λέγαμε πριν; Ποιος λέτε να είναι η πηγή του κακού στην πολιτική; Μήπως είναι ο Πρόεδρος του κόμματος που κοροϊδεύει το λαό για να κερδίσουν οι Βιομήχανοι; Μήπως είναι οι Ψηφοφόροι που τον αφήνουν να τους κοροϊδεύει για να γίνουν κι αυτοί σαν κι αυτόν; Για να δούμε παρακάτω τι έχουμε ετοιμάσει... Αυτή τη φορά στο στόχαστρο, τι άλλο; Η τηλεόραση!

Δημοσιογραφία-Ενημέρωση

Κανάλι 1 (ηχητικό σήμα καναλιού)

Παρουσιαστής 1: - Καλησπέρα σας, κυρίες και κύριοι! Το κανάλι μας, πιστό στις αρχές της ανεξάρτητης και αντικειμενικής δημοσιογραφίας, σας μεταφέρει πρώτο και με αποκλειστικότητα τις δηλώσεις του Υπουργού Οικονομικών για τα νέα οικονομικά μέτρα. Όπως δήλωσε ο ίδιος στο ρεπόρτερ μας πριν λίγο, τα μέτρα αυτά σκοπό έχουν την ανασυγκρότηση της χώρας μας και την ευημερία του λαού μας. Ας ακούσουμε τα σχόλια των συναδέλφων δημοσιογράφων.

Δημοσιογράφος 1:- Θεωρώ πως τα μέτρα αυτά είναι ό,τι καλύτερο μπορούσε να συμβεί αυτή τη στιγμή στον τόπο μας!

Δημοσιογράφος 2: - Με τα μέτρα αυτά θα δούμε επιτέλους μια άσπρη μέρα!

Δημοσιογράφος 3: - Είναι όμως λιγουλάκι σκληρά...

Δημοσιογράφος 4: - Δεν νομίζω! Ο λαός κατανοεί πως ήρθε η ώρα όλοι μαζί να πληρώσουμε το τίμημα ότι είμαστε Έλληνες και ζούμε σ' αυτή την υπέροχη χώρα!

Γυναίκα: - Λες Πέτρο μου, να έχουν δίκιο τα ΜΜΕ; Λες τα μέτρα να είναι καλά κι εμείς να παρεξηγήσαμε;

Άντρας: - Λες να ήταν παρεξήγηση η απόλυσή μου; Λες να το ονειρευτήκαμε;

Γυναίκα: - Ξέρω 'γω Πέτρο μου; Τι να πω; Δεν βάζεις το κανάλι 2 να δούμε τι λένε κι εκεί;

Κανάλι 2 (ηχητικό σήμα καναλιού)

Παρουσιαστής 2: - Διαλύεται η χώρα! Διαλύεται η κοινωνική συνοχή! Καταργείται κάθε αίσθημα δικαιοσύνης στον τόπο! Ολική καταστροφή!

Δημοσιογράφος 5: - Αίσχος! Ντροπή!

Δημοσιογράφος 6: - Έχει δίκιο η αντιπολίτευση που λέει πως αυτή η κυβέρνηση θα μας καταστρέψει!

Δημοσιογράφος 5: - Τι θα μας καταστρέψει; Το έχει ήδη κάνει!

Δημοσιογράφος 7: - Εκλογές τώρα!!!

Γυναίκα: - Πέτρο μου, μπερδεύτηκα! Τελικά είναι καλά ή κακά τα νέα μέτρα; Μήπως φταίμε που δεν ξαναψηφίσαμε τους προηγούμενους με τα παλιά μέτρα;

Άντρας: - Μα με τα παλιά μέτρα απολύθηκες εσύ! Πραγματικά είναι μπέρδεμα! Βάλε και στο κανάλι 3 μπας και καταλάβουμε!

Κανάλι 3 (ηχητικό σήμα καναλιού)

Παρουσιαστής 3: - Μην αφήνετε τους κακόβουλους συναδέλφους των άλλων καναλιών να σας αποπροσανατολίζουν με τα νέα μέτρα και να σας απομακρύνουν από τις πραγματικά σπουδαίες ειδήσεις! Το κανάλι μας σε αποκλειστικότητα σας ανακοινώνει την είδηση που θα σοκάρει και θα συζητηθεί πολύ! Την είδηση που θα σας κάνει να αναρωτηθείτε: Πού ζούμε;

Αμέσως τώρα θα μάθετε: Ποιο πασίγνωστο και δημοφιλές ζευγάρι βρίσκεται στα πρόθυρα διαζυγίου; Το ρεπορτάζ επιμελήθηκε η Ιωάννα Μαρία. Σε ακούμε Ιωάννα!

Δημοσιογράφος 8: - Δυστυχώς Γιάννη, τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα για το δημοφιλές ζευγάρι! Όπως μας είπαν άνθρωποι από το στενό οικογενειακό τους περιβάλλον, το διαζύγιο είναι σίγουρο!

Παρουσιαστής 3: - Ευχαριστούμε πολύ την Ιωάννα! Όπως βλέπετε πρόκειται για μια τραγική ιστορία! Πρέπει όμως, να διακόψουμε για διαφημίσεις. Αμέσως μετά, θα σας αποκαλύψουμε τους πρωταγωνιστές αυτής της απίστευτης υπόθεσης. Μείνετε συντονισμένοι στο κανάλι 3 και θα μάθετε τις απαντήσεις στα καυτά ερωτήματα: Τι θα γίνει με την αμύθητη περιουσία τους; Ποιος θα κρατήσει το κότερο και ποιος το τζετ; Πόσα δισεκατομμύρια ευρώ αντιστοιχούν στο κάθε παιδί;

Αυτά και άλλα πολλά σε λίγο, μόνο στο κανάλι 3! Το κανάλι που ξέρει την αγωνία σας!

Γυναίκα: - Πω πω! Το άκουσες Πέτρο μου; Να αυτά είναι βάσανα! Κι εμείς γκρινιάζουμε για μια απόλυση! Ποιοι λες να 'ναι;

Άντρας: - Τι να σου πω Αγγελική μου! Έχω σοκαριστεί! Τελικά έχει δίκιο ο λαός που λέει « Πας να πεις τον πόνο σου και ακούς χειρότερα »!

Γυναίκα: - Κι εμείς που νομίζαμε πως οι πλούσιοι δεν έχουν βάσανα! Εγωιστές που είμαστε!

Άντρας: - Αρχίζω να πιστεύω πως καλύτερα που απολυθήκαμε! Γιατί αν δουλεύαμε και πες, στραβού διαόλου κάναμε λεφτά και μετά χωρίζαμε;

Γυναίκα: - Πω πω! Ούτε να το σκέφτομαι! Τελικά μια χαρά είμαστε! Να πάρεις αύριο το αφεντικό σου να πεις «ευχαριστώ»!

Άντρας: - Αυτό θα κάνω!

Αφηγητής: Σαν να βλέπω στα μάτια σας πως αρχίσατε να αναγνωρίζετε τον Άλλο! Μερικοί λένε πως είναι οι δημοσιογράφοι που με πλήρη συνείδηση λένε στον κόσμο ψέματα και τον παραπλανούν. Άλλοι λένε πως είναι το ζευγάρι που αφήνει να το κοροϊδεύουν και να το παραπλανούν. Κοντά είστε όλοι! Όπου να 'ναι θα δείτε τον Άλλο καθαρά. Ας συνεχίσουμε όμως! Αυτή τη φορά στο επίκεντρο, η νεολαία μας!

Τραγούδι: Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον

Νεολαία

Μαθητής 1: - Βαρεμάρα!

Μαθητής 2: - Ρουτίνα!

Μαθητής 3: - Ανία!

Μαθητής 4: - Με αγχώσατε τώρα!

Μαθητής 2: - Γιατί;

Μαθητής 4: - Γιατί δε βρίσκω άλλο συνώνυμο της λέξης « βαρεμάρα »! Τα είπατε όλα!

Μαθητής 1: - Κι από πότε έμαθες εσύ τι είναι τα συνώνυμα;

Μαθητής 2: - Μήπως χάλασες κι άρχισες να διαβάζεις;

Μαθητής 4: - Όχι ρε φίλε! Παρεξήγησες!

Μαθητής 5: - Αλήθεια, σκεφτήκατε τι θα κάνουμε με το σχολείο;

Μαθητής 1: - Ό,τι κάναμε πάντα! Θα το υποστούμε άλλη μια χρονιά!

Μαθητής 6: - Φρίκη!

Μαθητής 5: - Κι άντε πες το τελειώσαμε. Μετά τι κάνουμε;

Μαθητής 4: - Ο γέρος μου λέει να πάω στο μαγαζί να μου μάθει τη δουλειά.

Μαθητής 2: - Τι να σου μάθει, πώς να πουλάς κονσέρβες, φέτα και ρέγγες;

Μαθητής 4: - Άστα να πάνε!

Μαθητής 7: - Εμένα θέλει, ντε και καλά, να περάσω σε κάποια σχολή!

Μαθητής 5: - Τι σχολή;

Μαθητής 7: - Ό,τι να 'ναι! Να έχω, λέει, ένα χαρτί για το μέλλον μου!

Μαθητής 1: - Σαν το δικό του; Που το 'χει κρεμασμένο πάνω απ' το τζάκι;

Μαθητής 7: - Θέλει, λέει, να το βλέπει κάθε πρωί πριν πάει στη δουλειά!

Μαθητής 4: - Ναι, οικοδόμος με πτυχίο ΑΕΙ!

Μαθητής 1: - Ρε αλλού είναι τα πολλά φράγκα!

Μαθητής 6: - Πού ρε;

Μαθητής 1: - Καλά, δε βλέπεις τηλεόραση; Ποιοι βγάζουν τα πολλά λεφτά;

Μαθητής 6: - Ποιοι;

Μαθητής 1: - Πάντως όχι οι πτυχιούχοι Πανεπιστημίου! Άρα;

Μαθητής 2: - Άρα;

Μαθητής 1: - Άρα, είμαστε σε καλό δρόμο!

Μαθητής 5: - Ποιο δρόμο λες;

Μαθητής 1: - Το δρόμο της επιτυχίας! Ακούστε! Θα τελειώσουμε το σχολείο χωρίς να έχουμε μάθει κάτι, θα αποτύχουμε στις Πανελλαδικές, θα πάρουμε μέρος σε κανένα τηλεπαιχνίδι, θα λέμε και θα κάνουμε ό,τι βλακεία μας κατέβει στο κεφάλι και ορίστε!

Μαθητής 4: - Τι;

Μαθητής 1: - Η συνταγή της επιτυχίας, βλάκα!

Μαθητής 4: - Δεν υπάρχει!

Μαθητής 1: - Ακριβώς!

Μαθητής 3: - Τι ακριβώς;

Μαθητής 1: ? Δεν υπάρχει άλλος δρόμος! Από πού νομίζετε έμεινε στους νέους αυτή η φράση; Δεν υπάρχει!

Μαθητής 5: - Από πού;

Μαθητής 1: - Απ'το ότι δεν υπάρχει αύριο, δεν υπάρχει ελπίδα, δεν υπάρχει τίποτα!

Μαθητής 3: - Οπότε τι κάνουμε;

Μαθητής 1: - Τα ίδια!

Μαθητής 2: - Βαρεμάρα!

Μαθητής 3: - Ρουτίνα!

Μαθητής 4: - Ανία!

Όλοι: - ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ!!!!

(Χτυπούν χαμογελώντας τα χέρια)

***Αφηγητής:** Εδώ, ξέρω τι σκέφτεστε! Αν είστε γονείς, θα λέτε « κοίτα κατάντια η νεολαία που αδιαφορεί για το μέλλον της ». Αν, πάλι, είστε παιδιά, θα λέτε « Σε αυτό τον κόσμο που φτιάξατε εσείς οι μεγάλοι, σιγά μην έχουμε μέλλον εμείς οι νέοι ». Ποιος να έχει άραγε δίκιο; Όπως και να 'χει ένα είναι σίγουρο. Οι νέοι σήμερα, ψάχνουμε να βρούμε το δρόμο τους! Ακούστε τη φωνή μας!*

***Αφηγητής:** Ως τώρα ψάξαμε τον ένοχο στα κανάλια, στα γήπεδα, στην πολιτική, στους νέους! Όσοι ακόμα δεν τον βρήκατε μην ανησυχείτε! Έχει και συνέχεια!*

Τραγούδι: Το σύστημα

Υπηρεσίες

Πολίτης: - Καλημέρα!

Υπάλληλος: - Έτσι που λες, Ευτέρπη μου! Με έκανε έξω φρενών!

Πολίτης: - Συγγνώμη!

Υπάλληλος: - Αλλά τι περιμένεις; Άντρας δεν είναι; Όλα τα γουρούνια την ίδια μούρη!

Πολίτης: - Συγγνώμη, δεσποινίς.....

Υπάλληλος: - Περιμένε λίγο Ευτέρπη μου γιατί έχω μπροστά μου έναν εκπρόσωπο του είδους, που όλο με διακόπτει! Ορίστε, κύριε! Τι θέλετε;

Πολίτης: - Ε, θα ήθελα ένα αντίγραφο της φορολογικής μου δήλωσης γιατί το πρωτότυπο....

Υπάλληλος: - Ταυτότητα παρακαλώ!

Πολίτης: - Μάλιστα! Ορίστε!

Υπάλληλος: - Αίτηση!

Πολίτης: - Δεν έχω.... Τι αίτηση...

Υπάλληλος: - Δεν φτάνει, κύριε, που είστε αγενής και με διακόπτετε από το τηλεφώνημά μου, είστε και θρασύς! Πάρτε την αίτηση να τη συμπληρώσετε!

Πολίτης: - Μάλιστα, ευχαριστώ!

(τη συμπληρώνει και ξαναπάει στην ουρά 4 . Περνάνε 2 ώρες. Η υπάλληλος συνεχίζει να μιλά στο τηλέφωνο)

Υπάλληλος: - Ναι, αλλά κι εγώ δεν έκατσα άπραγη! Άκου να σου πω, του λέω...

Πολίτης: - Ε, συγγνώμη....

Υπάλληλος: - ...μη νομίζεις ότι αυτά περνάνε σε μένα!

Πολίτης: - Συγγνώμη, δεσποινίς, η αίτηση....

Υπάλληλος: - Εγώ δεν είμαι σαν τις γυναικούλες που ξέρεις!

Πολίτης: - Δεσποινίς.....

Υπάλληλος: - Πάλι αυτός ο ηλίθιος! Περιμένε λίγο να τον ξεφορτωθώ! Ορίστε, κύριε, τι θέλετε πάλι;

Πολίτης: - Έφερα την αίτηση....

Υπάλληλος: - Ποια αίτηση;

Πολίτης: - Για το αντίγραφο της φορολογικής μου δήλωσης....

Υπάλληλος: - Μάλιστα, μάλιστα. Ταυτότητα!

Πολίτης: - Ορίστε!

Υπάλληλος: - Αίτηση.

Πολίτης: - Ορίστε!

Υπάλληλος: - Πιστοποιητικό γέννησης.

Πολίτης: - Τι;

Υπάλληλος: - Κουφός είσαι άνθρωπέ μου!

Πολίτης: - Όχι, άκουσα, αλλά δεν μου είπατε πριν....

Υπάλληλος: - Ζήτα μου και τα ρέστα από πάνω! Σας παρακαλώ, κύριε! Βγάλτε το πιστοποιητικό και ελάτε πάλι! Άντε και καθυστερείτε τον κόσμο!

Πολίτης: - Μάλιστα, συγγνώμη...

Υπάλληλος: - Πω πω, απερίγραπτος τύπος! Μου έσπασε τα νεύρα! Πού είχαμε μείνει;

(Επιστρέφει. Περιμένει άλλες 2 ώρες)

Υπάλληλος: - Έτσι που λες Ευτέρπη μου! Πήγε να πει κάτι, αλλά εγώ...Κυρία! Του πέταξα το βάζο στο κεφάλι και έφυγα!

Πολίτης: - Συγγνώμη...

Υπάλληλος: - Άντε πάλι! Τι θέλετε κύριε;

Πολίτης: - Έφερα το πιστοποιητικό!

Υπάλληλος: - Ποιο πιστοποιητικό άνθρωπέ μου;

Πολίτης: - Για το αντίγραφο της φορολογικής μου δήλωσης;

Υπάλληλος: - Α ναι ναι. Ταυτότητα.

Πολίτης: - Ορίστε!

Υπάλληλος: - Αίτηση.

Πολίτης: - Ορίστε!

Υπάλληλος: - Πιστοποιητικό γέννησης.

Πολίτης: - Ορίστε!

Υπάλληλος: - Υπεύθυνη δήλωση.

Πολίτης: - Πώς;

Υπάλληλος: - Υπεύθυνη δήλωση απώλειας της δήλωσης, κύριε!

Πολίτης: - Μα, δεν μου είπατε...

Υπάλληλος: - Ακούστε, κύριε! Αρκετά με κουράσατε σήμερα! Πηγαίνετε, σας παρακαλώ και ελάτε με τα χαρτιά σας συμπληρωμένα!

(Φεύγει. Περνούν 3 ώρες. Όταν φτάνει δεν υπάρχει ουρά. Κουβαλάει μια στοίβα χαρτιά)

Πολίτης: - Δεσποινίς!..... Δεσποινίς!

Υπάλληλος: - Ορίστε κύριε! Τι θέλετε;

Πολίτης: - Έφερα όλα τα χαρτιά που μου ζητήσατε κι ακόμη περισσότερα! Μέχρι εξέταση ούρων και πιστοποιητικό θανάτου της γιαγιάς μου έφερα! Πρέπει να τα έχω όλα! Θα μου δώσετε τώρα το πιστοποιητικό;

Υπάλληλος: - Τυφλός είστε, κύριε; Δε βλέπετε την ώρα; Είναι 1 και 1 λεπτό! Κλείσαμε, κύριε! Κλείσαμε!

Πολίτης: - Μα.....

Υπάλληλος: - Κλείσαμε είπα! Ελάτε τη Δευτέρα!

(Αρχίζει να τρώει τα χαρτιά του και φεύγει)

Τραγούδι: Το σύστημα

Αφηγητής: Φαντάζομαι ότι ανάλογα σκηνικά έχετε ζήσει όλοι και φυσικά έχετε τις χειρότερες εντυπώσεις! Αν είστε απλοί πολίτες σίγουρα θα θυμώσατε με την υπάλληλο που δεν κάνει τη δουλειά της και ταλαιπωρεί τον κόσμο! Από την άλλη, βέβαια, το παράδοξο είναι ότι όλοι θέλουμε να βολευτούν τα παιδιά μας σε μια τέτοια θέση! Μισθός « Βρέξει χιονίσει » και φυσικά μονιμότητα! Έτσι δε λέμε όλοι; Αυτό δεν είναι το όνειρο κάθε Έλληνα; Καθιστό σε μια δημόσια υπηρεσία και σίγουρος μισθός; Βέβαια όταν μας το κάνουν αυτό οι άλλοι εκνευριζόμαστε! Αν το κάνουμε εμείς, έχουμε απλώς μια καλή δουλειά! Μα δυστυχώς δεν είναι ο τελευταίος τομέας που έχει πρόβλημα. Δείτε και μόνοι σας...

Υγεία

(Στο πάτωμα ένας τραυματίας σφαδάζει από τους πόνους και δίπλα του η γιατρός προσπαθεί να το περιθάλψει)

Τραυματίας: ΑΧΧΧΧΧ! Πονάω...

Γιατρός: Το ξέρω κύριε. Κάντε λίγη υπομονή, το ασθενοφόρο έρχεται.

Συγγενής: Εδώ και τέσσερις ώρες έρχεται γιατρέ! Γάιδαρος να ήταν, πιο γρήγορα θα 'φτανε!

Γιατρός: Τι να σας πω; Υπήρχε έκτακτο περιστατικό στη Μονόλιθο, μετά –ενώ ήταν στο δρόμο- παρέλαβε έναν ακόμα ασθενή από Παραδείσι και τελικά έκανε και μια εξυπηρέτηση σε μια κυρία που πονούσε από Ιαλυσό.

Συγγενής: Αυτό δεν ασθενοφόρο, αστικό λεωφορείο είναι.

Τραυματίας: Πονάω ρε παιδιά... Τι γίνεται;

Συγγενής: Τώρα Μπάμπη μου υπομονή! Δεν μπορεί, κάπως θα ξεμπλέξουμε...

(Εμφανίζεται νοσηλεύτρια που συνοδεύει μια γιαγιά με ορό)

Νοσηλεύτρια: Γιατρέ η κυρία Παραξενίδου κουράστηκε να κάθεται και ρωτάει πότε θα φτάσει το ασθενοφόρο.

Γιαγιά: Που να σα καεί η βράκα σας! Δεν ντρέπεστε να ταλαιπωρείται έτσι μεγάλη γυναίκα!

Γιατρός: Υπομονή κυρία Ελπινίκη. Δεν βλέπεται και το παλικάρι που είναι τραυματισμένο;

Γιαγιά: Ματιασμένο; Φέρτε λίγο λάδι να του διαβάσω την ευχή και σε δύο λεπτά θα είναι περδίκι!

Νοσηλεύτρια: Τραυματισμένος γιαγιά, τραυματισμένος. Περιμένει κι αυτός για το ασθενοφόρο.

Γιαγιά: Τι;;;; Θα μπει κι αυτός στο ασθενοφόρο; Αποκλείεται! Το ακούσατε; Εγώ είμαι κυρία! Από τότε που πέθανε ο Μάκης μου, ούτε με τον εξομολόγο μου δεν έχω μείνει μόνη.

Γιατρός: Μα...

Γιαγιά: Μαμουνία! Σεβασμός στην Τρίτη ηλικία!

Τραυματίας: ΩXXXXXXXX!

Όλοι μαζί: Υπομονή Μπάμπη! Υπομονή!

(Ακούγεται ήχος ασθενοφόρου και εμφανίζεται ο οδηγός που μεταφέρει στα χέρια ένα χάρτινο ασθενοφόρο και ένα φορείο)

Γιατρός: Επιτέλους φτάσατε!

Οδηγός: Επιτέλους δε λες τίποτα... Από τη νύστα μου ίσα που σας βλέπω (χασμουριέται)

Γιαγιά: Αυτό το ζαβό θα μας μεταφέρει; Αυτός δεν μπορεί να πάρει τα πόδια του!

Συγγενής: Εγώ τον Μπάμπη μου δεν τον βάζω μέσα σε αυτό το ασθενοφόρο! Αυτός θα μας σακατέψει χειρότερα!

Οδηγός: Και τι θέλετε δηλαδή να κάνω κυρία μου; Πέντε μέρες έχω να πάω σπίτι μου! Έχουν πάρει όλοι άδεια και είμαι μόνος στη βάρδια!

Γιατρός: Δηλαδή δεν έχει έρθει μαζί σου τραυματιοφορέας;

Οδηγός: Βεβαίως ήρθε!

Γιατρός: Και ποιος είναι;

Οδηγός: Εγώ!

Γιατρός: Και νοσηλευτής;

Οδηγός: Βεβαίως ήρθε!

Γιατρός: Και που είναι;

Οδηγός: Πάλι εγώ!

Τραυματίας: ΩXXXXXXXX!

Όλοι μαζί: Υπομονή Μπάμπη! Υπομονή!

Οδηγός: Λοιπόν, τα πολλά λόγια είναι φτώχια! Θα μπείτε να τελειώνουμε ή θα φύγω; Περιμένουν και κάτι τουρίστες στην Κρητηνία που έπεσαν με τη μηχανή. Μη με καθυστερείτε.

Γιαγιά: Μην τολμήσετε να φύγετε χωρίς εμένα! Θα σας τη σπάσω με τη μαγκούρα! Πέντε ώρες περιμένω! Φέρε το φορείο να καθίσω αλλιώς αλίμονο σου!

(Ο οδηγός φέρνει το φορείο και η γιαγιά κάθεται πάνω. Κάνει προσπάθειες να το σηκώσει αλλά δεν μπορεί)

Τραυματίας: Πεθαίνω.....

Οδηγός: Φιλαράκι, πριν πεθάνεις, κάνε μου τη χάρη και βάλε ένα χεράκι να σηκώσουμε τη γιαγιά, γιατί είναι ασήκωτη. Άσε τις ξάπλες!

Γιαγιά: Αααααααχ! Η καρδιά μου.... Σβήνω!

(Η γιαγιά λιποθυμά πάνω στον τραυματία και όλοι αρχίζουν να κυνηγούν τον οδηγό)

Τραγούδι: Καλημέρα Ελλάδα (ρεφρέν)

Θα σας δώσουμε μια τελευταία ευκαιρία! Θυμηθείτε την τελευταία φορά που χρειάστηκε να πάρετε μια σοβαρή απόφαση. Πώς νιώσατε; Ένας πόλεμος ξεκίνησε μέσα σας! Από τη μια η καρδιά σας και από την άλλη το μυαλό σας! Το καθένα με τα επιχειρήματά του κι εσείς στη μέση!

Ωστόσο κάποια πράγματα πρέπει να είναι αδιαπραγμάτευτα. Να μη χωράει καμία αμφιβολία, καμία δεύτερη σκέψη. Όπως η αντίσταση στην αδικία, η υπεράσπιση του αδύναμου και η καταδίκη κάθε βίαιης πράξης. Τον τελευταίο καιρό όμως φαίνεται αυτό να μην είναι ξεκάθαρο. Δείτε την επόμενη περίπτωση και θα καταλάβετε...

Ειρήνη

ΕΥΓΕΝΙΑ: Παιδιά, είδατε χθες ειδήσεις στην τηλεόραση;

ΡΩΞΑΝΗ: Ναι! Η Μαρία Κοντοβράκη και η Γιώτα Τσαπατσούλη πιάστηκαν μαλλί με μαλλί μπροστά σε νυχτερινό κέντρο διασκέδασης!

ΕΥΓΕΝΙΑ: Όχι, βρε αυτό!

ΜΑΓΔΑ: Κι εγώ είδα! Σ' ένα χωριό της Ελλάδας φύτεψε μια τεράστια κολοκύθα! *(Απλώνει τα χέρια της)* Να τέτοια ήταν!

ΛΕΑΝΤΡΟ: Δεν το πιστεύω! Αλήθεια λες;

ΦΩΤΗΣ: Αλήθεια είναι! Το είδα κι εγώ!

ΕΥΓΕΝΙΑ: Βρε παιδιά, στον κόσμο γίνονται και πιο σημαντικά γεγονότα!

ΡΩΞΑΝΗ: Δίκιο έχει η Ευγενία. Τις προάλλες δεν ήταν που μια γειτονιά ολόκληρη έβλεπε ένα ιπτάμενο αντικείμενο στον ουρανό;

ΜΑΓΔΑ: Ναι, ήταν εξωγήινοι!

ΕΥΓΕΝΙΑ: Μα τι εξωγήινοι μου λέτε; Αφού την επόμενη αποδείχτηκε ότι ήταν το μπαλόνι ενός μικρού. Το είχε αγοράσει απ' το Λουναπάρκ και του έφυγε απ' τα χέρια.

ΦΩΤΗΣ: Σοβαρά; Δεν το είδα!

ΕΥΓΕΝΙΑ: Γι' αυτό σας λέω! Πρέπει να είστε προσεκτικοί όταν βλέπετε τηλεόραση!

ΡΩΞΑΝΗ: Εσύ, Ευγενία, ποια είδηση είδες χθες στις ειδήσεις;

ΕΥΓΕΝΙΑ: Α, ναι! Κόντεψα να το ξεχάσω... Είπαν λοιπόν στο δελτίο ότι εκατομμύρια Ουκρανοί κατέφυγαν στις γειτονικές χώρες για να σωθούν. Περνούν τα σύνορα, έχοντας αφήσει πίσω τα σπίτια τους, με μια μικρή βαλίτσα. Κάποιοι με τα πόδια, άλλοι με το αυτοκίνητο ή και με το πλοίο.

ΡΩΞΑΝΗ: Είναι πλέον πρόσφυγες και από εδώ και πέρα θα πρέπει να φτιάξουν τη ζωή τους από την αρχή.

ΛΕΑΝΤΡΟ: Εγώ είδα στον χάρτη ότι η Ουκρανία είναι μακριά. Ευτυχώς δεν κινδυνεύουμε εμείς!

ΜΑΓΔΑ: Κι εγώ πήρα μια τρομάρα... Γιατί έχουμε κανονίσει και διακοπές φέτος. Θέλω οπωσδήποτε να βάλω το καινούριο μου μαγιό!

ΡΩΞΑΝΗ: Παιδιά νομίζω ότι δεν έχουμε καταλάβει ακριβώς τι συμβαίνει...

ΦΩΤΗΣ: Δηλαδή ποιο είναι το θέμα;

ΡΩΞΑΝΗ: Υπάρχει ένας λαός που αυτή τη στιγμή περνάει τη χειρότερη δοκιμασία και εμείς σκεφτόμαστε τον εαυτό μας.

ΛΕΑΝΤΡΟ: Και τι μπορούμε να κάνουμε εμείς δηλαδή; Είμαστε μόνο μικρά παιδιά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Ναι. Και ο μπαμπάς μου είπε ότι οι Ρώσοι τους είχαν προειδοποιήσει. Έπρεπε να είχαν συμμορφωθεί με αυτά που τους ζητούσαν.

ΕΥΓΕΝΙΑ: Για σταθείτε βρε παιδιά. Στην ιστορία δεν μάθαμε φέτος πως η Ελλάδα βρέθηκε κάποτε σε παρόμοια θέση; Δηλαδή έπρεπε και η χώρα μας να υποκύψει στον εχθρό μόνο και μόνο επειδή έτυχε να είναι μικρότερη;

ΛΕΑΝΤΡΟ: Αυτό μου θυμίζει το νόμο της ζούγκλας... Ο δυνατότερος κερδίζει.

ΡΩΞΑΝΗ: Μόνο που τώρα δεν μιλάμε για ζώα, αλλά για ανθρώπους

ΕΥΓΕΝΙΑ: Ούτε για ζούγκλα, αλλά για πολιτισμένες κοινωνίες.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Και ποια είναι η λύση στον παραλογισμό του πολέμου;

ΕΥΓΕΝΙΑ: Η αγάπη! Ο άνθρωπος να μάθει να αγαπά και να σέβεται τη φύση, τα ζώα και το συνάνθρωπο του.

ΛΕΑΝΤΡΟ: Παιδιά θυμάστε το τραγούδι που μας είχε μάθει ο κύριος Σταμάτης;

ΦΩΤΗΣ: Εννοείται! Μιλάει για αυτό ακριβώς! Πως πρέπει να αγαπάμε όλο το σύμπαν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Τι λέτε; Το τραγουδάμε;

ΡΩΞΑΝΗ: Φωνάξτε και τους υπόλοιπους να ενώσουμε τις φωνές μας και να ακουστούμε ως τα πέρατα της γης.

Τραγούδι: Ν'αγαπός + [video clip](#)

Έτσι όπως σας βλέπω, νομίζω πως πετύχαμε το σκοπό μας! Τώρα πια ξέρετε ποιος είναι αυτός ο Άλλος και φυσικά καταλάβατε πως είστε εσείς που αποφασίζετε για τη ζωή σας! Ας αφήσουμε λοιπόν τις δικαιολογίες πως εμείς δεν φταίμε για τίποτα και ας δούμε καθαρά τον κόσμο γύρω μας και ας αναλάβουμε επιτέλους τις ευθύνες μας ο καθένας!

Κι όμως είναι στο χέρι μας να γκρεμίσουμε τα τείχη! Είναι στο χέρι μας να αλλάξουμε αυτό τον κόσμο και μαζί με αυτόν τη ζωή μας!

Το μόνο που χρειάζεται είναι να φανταστούμε τον κόσμο μας όπως θα θέλαμε να είναι και μετά να βάλουμε τα δυνατά μας να τον αλλάξουμε! Φυσικά θα πρέπει πρώτα να αλλάξουμε εμείς οι ίδιοι!

Τραγούδι: imagine

1. Φαντάσου έναν κόσμο, όπου οι άνθρωποι δεν θα χρειάζονται τιμωρία ή επιβράβευση για να είναι καλοί!
2. Θα αρκεί μόνο να έχουν από πάνω τους τον καθαρό ουρανό!
3. Φαντάσου όλοι οι άνθρωποι να ζουν σε ένα κόσμο χωρίς σύνορα
4. κι ας φαίνεται αυτό αδύνατο!
5. Σε έναν κόσμο όπου κανείς δεν θα χρειάζεται να σκοτώσει ή να πεθάνει για κάποιο σκοπό!
6. Φαντάσου έναν κόσμο ειρηνικό,
7. χωρίς αίμα, χωρίς σκλαβιά, χωρίς πείνα!
8. Έναν κόσμο όπου όλοι οι άνθρωποι θα ζουν αδελφωμένοι
9. και θα μοιράζονται τα πάντα!
10. Φαντάσου έναν τέτοιο κόσμο και μη βιαστείς να πεις πως είναι όνειρο!
11. Είμαστε βλέπεις πολλοί εμείς οι ονειροπόλοι!
12. Ελπίζουμε πως μια μέρα θα ενωθεις κι εσύ μαζί μας και τότε πραγματικά ο κόσμος μας
13. θα γίνει έτσι όπως τον ονειρευτήκαμε!